

भदि० अस्तु स्यादभ्यनुज्ञानेऽप्यस्तु यापीडयोरपि । प्रतिक्षेपे प्रशंसायां प्रकर्षे
 अ० लक्षणेऽपि च ॥ २१ ॥ असम्प्रत्यर्थ उद्दिष्टमिति हेतौ प्रकाशने । निदर्शने
 प्रकारे स्यात्परकृत्यनुकर्षयोः ॥ २२ ॥ समाप्तौ च प्रकरणेऽप्युक्तान्यर्थे
 विकल्पयोः । समुच्चये वितर्के च प्रश्ने च पदपूरणे ॥ २३ ॥ उत्थात्प्रश्ने वितर्के
 च चित्कुत्सितप्रशंसयोः । पश्चान्तरेऽप्यसाकल्ये जातु शब्दे विहर्गणे ॥ २४ ॥
 कदाचिदर्थेऽपि तथान्येऽविकल्पनिषेधयोः । प्रतिप्रतिनिधावित्यम्भुताख्या
 नाभिमुख्ययोः ॥ २५ ॥ मात्रार्थभागवोपलक्षणप्रतिदानयोः । व
 तामन्त्रणसंनोषखेदानुक्रोशविस्मये ॥ २६ ॥ स्वस्तिस्यान्मङ्गले पुण्ये
 प्याशंसायामपि क्वचित् । स्वित्प्रश्ने च वितर्के च तथैव पदपूरणे ॥ २७ ॥
 ह्नावाक्यारम्भखेदविषादहर्षसंभवे । ॥ तच्चिः ॥ आशङ्कूरसमीपे च क
 चित्कामप्रवेदने ॥ २८ ॥ प्रश्ने हर्षमङ्गले च किमुत्पन्नवितर्कयोः । वि
 कल्पेऽतिशयेऽपि स्यात्तावन्मानेऽवधारणे ॥ २९ ॥ संभवे च परिच्छेदे त
 थाकात्स्न्याधिकारयोः । पश्यतस्यान्प्रशंसायां विस्मये च निगद्यते ॥ ३० ॥
 प्रश्नात्प्रतीच्यां परमेष्वधिकारेऽपि दृश्यते । यच्च त्वन्ने वितर्के च यावत्का
 त्स्न्येऽवधारणे ॥ ३१ ॥ प्रशंसायां परिच्छेदे मानाधिकारसंभवे । पश्चा
 न्तरे च शब्दस्यादात्मप्रश्ने च मङ्गले ॥ ३२ ॥ पुराकल्पे सदा र्थे च पुनर
 र्थे च दृश्यते । सकृत्सहैकवारं स्यात्साक्षात्प्रत्यक्षतुल्ययोः ॥ ३३ ॥
 ॥ तच्चतुः ॥ अहो वतानुकम्पायां खेदे सन्निधनेऽपि च । पुरस्तात्प्रथमेऽप्याद्या